

Rumba 1/00: Micke Björklöf & Blue Strip: Vaikeinta on balanssi

Micke Björklöf duunasi viime talvena bändinsä Blue Stripin kanssa albumillisen monipuolista juurimusaa. Kauhavalais-helsinkiläisenä yhteistyönä syntyneen levyn miksausissa vierähti tietysti ilta poikineen, kun kerran orkesterin oma soundi sisältää ylen määrin erilaisia kielisoittimia ja rytmi puolen kolistimia. Vaan onneksi ei tarvinnut taistella kelloa vastaan.

Kesäksi markkinoille saatu pitkäsoitto Swamp Baby on Micke Björklöf & Blue Stripin toinen cd-tuotos. Pari vuotta sitten ilmestyi pelkistä covereista koostunut ja lähinnä perusbluesiin tyytynyt itse kustannettu minialbumi. Kun debyytin julkitulon aikoihin yhtyeen kitaristi vaihtui alkoi täysin uusi luku roots-orientoituneen joukkion historiassa.

-Olin ihan turistina Rovaniemellä Roots & River-festareilla kesällä 1997 ja tutustuin Leppäsen Villeen. Kysyin, olisiko hän kiinnostunut tällaisesta meiningistä. Ville vastasi myöntävästi, ja hänen mukaantulonsa vei bändin sointia aivan uusille urille, Micke Björklöf kertailee.

Swamp Baby tarjoilee raikasta ja rehevää juurimusiikkia, jonka viehätys on paljolti akustisten kielisoittimien helinöissä ja perkussoiden kolinoissa. Kama on bluesahtavaa, mutta sekaan on siroteltu niin texmex- kuin popmausteitakin. Sähkökitara loistaa poissaolollaan, mikä onkin ihan hyvä ratkaisu. Metsääm mentäisiin, jos tätä stuffia isännöimään otettaisiin kyrväkäs soolovinguttelu.

-Ei sähkökitara tietysti mikään tabu ole, mutta toistaiseksi ei ole suunnitelmassa sen sisällyttämistä meidän juttuumme mitenkään laajemmin, Björklöf tiivistää.

Kauhavalainen Björklöf on muun muassa Keystone Copsista tutun Leppäsen tavoin itsekin pitkän linjan musamiehiä. 80-luvun alusta lähtien mies on ehtinyt kuulua niin heavy- kuin salsakokoonpanoihinkin. Blue Strip sai alkunsa cover-biiseillä kapakkayleisöä ympäri Suomen viihdyttäneestä pumpusta 90-luvun puolivälissä. Standardipaahdon tilalle astui jo aimo annos musiikillista kunnianhimoa.

-Kolmen akustisen kitaran kanssa tehtiin eka keikka, ja siitä homma on laajentunut. Instrumentti kirjo on sinänsä ollut sama nyt jo pitkään, Björklöf sanoo.

Sekä sävellys- että tekstipuolesta Swamp Babylla vastaa lähes yksinomaan Ville Leppänen. Micke Björklöfiltä itseltään ei kovin tiuhaan biisejä synny, joten hänelle oli aikoinaan ihan tervetullut tieto, että Leppäsellä olisi bändin tarpeisiin puolivalmiina kipale jos toinenkin.

-Ville kysyi hieman kaarrellen, voisiko hän tuoda omia biisejään tyrkylle, ja kätevästihän ne saatiin sovittettua juuri Blue Stripille istuviksi. Laulajana minulle ei tuota minkäänlaisia vaikeuksia eläytyä Villen teksteihin. Yritän tietysti hiffata tarinat mahdollisimman hyvin. Hyvä biisi on hyvä biisi. Ei ole väliä, kuka sen on kirjoittanut.

Keikkaa pukkaa

Jos ei Micke Björklöf sävellysten luomisesta stressiä otakaan, niin bändin juoksevista asioista hän huolehtii paljolti ylhäisessä yksinäisyydessään. Björklöf on nimittäin vokalisti-huuliharpistitittelinsä ohessa paitsi sovittaja myös orkesterin keikkamyyjä, autokuski, sisäinen tiedottaja ja äänentoistovastaava.

-On viisainta, että yhdellä miehellä on käytännön jutut vastuullaan. Välttyään monelta epäselvyydeltä, mieltii Björklöf.

-Keikkamyyntiin olisi kyllä mukavaa saada joku ulkopuolinen. Tuppaa kulumaan liian paljon aikaa puhelinkeskusteluissa.

Bändillä oli viime vuonna noin 50 keikkaa, viime kevät meni levynteon takia hiljaisemmin, mutta nyt on taas keikkoja tiedossa syksyksi. Blue Strip tekee kolmen-neljän keikan sessioita viikonloppupainotteisesti, sillä väki asuu levällään pitkin Pohjanmaata ja pääkaupunkiseutua.

Björklöfin ja Leppäsen lisäksi kokoonpanoon kuuluvat basisti Seppo Nuolikoski, perkussionisti Timo Roiko-Jokela ja rumpali Teemu Vuorela.

-Jo parin vuoden takainen mini-cd ajoi keikka asiaa, ja uuden täyspitkän levyn avulla varmaan alkaa tippua live-tilaisuuksia mukavasti. Swamp Babyn kappaleista kaikki pystytään soittamaan keikallakin. Lisäksi settiin mahtuu muutama lainabiisi.

-Tämmöinen viisihenkinen kokoonpano ei ihan joka paikkaan voi ängetä, ja liksaakin täytyisi saada enemmän kuin esim. jonkun trion. Kaljapalkalla ei viitsi lähteä soittamaan, kun ei keikoilla kaljoittelemisen oikein edes kiinnosta, Micke Björklöf tuumii.

Pelimannipohjalta

Swamp Baby paketoitiin siten, että vuodenvaihteen tienoilla jengi soitteli omat osuutensa purkkiin Kauhavalla, ja kevättalven mittaan Micke Björklöf hieroi kokonaisuutta kasaan yhdessä Kimmo Aholan kanssa.

-Kului siinä ilta toisensa jälkeen, mutta onneksi ei deadline puskenut päälle. Ei siis tarvinnut varsinaisesti kelloa vastaan taistella, vaan sai kokeilla yhtä ja toista.

-Vaikeinta oli balanssi. Kun tätä kaikenlaista kilinätavaraa on mukana niin runsaasti, on vaikea päättää, mikä olisi se paras miksaus. Kimmo on soundien suhteen mestarismies, joten minun roolikseni jäi vain selitellä miltä halusin lopputuloksen kuulostavan.

Micke Björklöf hääri musarintamalla pitkään ihan pelimannipohjalta, mutta nyt sovitusten laatimiseen on jo tarkempaa teoriapohjaakin. Mies näet vietti jokunen vuosi sitten useita lukukausia Ruotsissa eräässä alan oppilaitoksessa.

-Olin jazz-pohjaisella opintolinjalla. Kaiken muun ohessa vedin siellä läpi säännölliset laulutunnitkin. Ruotsissa vietetty aika oli suurin niistä askelista, joilla olen pystynyt tätä nykyistä bänditouhuani ajamaan eteenpäin, Björklöf painottaa.

Svedumaassa hän oli myös mukana rhythm & blues-combossa, joka teki keikkareissuja Norjaan ja jopa Venäjälle. Ulkomailla soittaminen kiinnostaisi Mickeä edelleen.

-Tälle konseptille luulisi olevan kysyntää. En tiedä naapurimaissakaan olevan yhtään bändiä, joka heittää blues-vaikutteista tavaraa juuri tämänkaltaisella kokoonpanolla. Varsinkin vibrafoni herättää mielenkiintoa alan yleisössä.

Teksti: Ola Saarinen (Rumba 1/00)